

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Iudiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

9. Pessima esse duella ex odio & voluntate occidendi suscepta.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45701

perflua sanguinis parte detracta, se magis intra gyrum rationis continerent. Pertundenda esset etiam his duellatoribus vena: extra rationem quippe est, ostendere te audacem, ut probes esse innocentem.

IX.

Denique, si, quod nunc pro dolor frequentissime fit, ad vulnera & funera se se mutuo prouocant, qui paulo prius combibebant, & colludebant, & fratres, ac amici erant, quis tali amicitiae fidat? quis eiusmodi amicum aestimet, cuius amicitiae verbo vnico potest amitti, immo negatione vnus haustus, quo iam satur alteri nequit respondere? Quod si offensio iudicium meretur, sunt legitimi iudices, apud quos causam agant. Cur ipsi simul volunt esse iudices & rei? cur iurisdictionem alienam inuadunt, & usurpant? immo cur antagonistam, si tantopere deliquit, non relinquunt carnifici puniendum? Nefas est alterius vitae clam insidiari: an palam licebit, ut & qui suadent & incitant, & qui ad locum duelli comitantur, & qui spectant, vna excommunicationem incurrant? Nec est dubium, daemone instigatore, tales monomachias iniri. Gaudet enim hominum vulneribus, vlceribus, truncatione, caedibus, morbis & mortibus, sed praecipue peccatis & exitijs animarum. Augustus Caesar, eos, qui leuem ob causam, periculis se exponerent, non tantum pro insanis habebat, sed etiam dicebat, similes esse aureo hamo piscantibus: qui plus damni, amisso semel hamo, acciperent, quam multarum capturarum lucro posset reparari. Quid isti duellatores lucrantur? nomen audaciae & temeritatis, & spem vindictae. Quid autem damni patiuntur? Ex periculo metum, ex ictu vulneris, ex vulnere mortem, ex morte certam animarum suarum perditionem. Nihil enim est certius, quam tales, cum tam malo exemplo & scandalo spectatorum, cum voluntate occidendi alterum, cum clara excommunicatione, repente, atque inter certandum morientes, aeternum damnari. Quare vel infernum esse non credunt, vel caelum non sperant, vel caeli gaudia, & inferorum supplicia nihili faciunt, meritoque pro abjectissimis & desperatissimis haberi possunt, quicumque duella indicunt, suscipiunt, ineunt. In quibus humani quoque generis iactura est, vnde & alia inconuenientia oriuntur. Nam & noua inter pugnantium amicos,

Fulgos. lib. 7.
cap. 2.

amicos, & astantium fauores odia, damna, & homicidia gliscunt, & cædes cædem ferit. Quarum omnium calamitatum, etiam inter Christianos existentium, non solum dæmon, non solum jurati dæmonis ministri venefici, sed etiam alij homines, & vel ij maximè, qui vrbani & aulici haberi volunt, sunt authores. Ergo ad illos redeat querela, penes quos est culpa; qui ne timidi vocentur, malunt homicidæ esse, suum honorem plaris, quàm Dei legem facientes. Verè non timidi, quia audaces, vt qui Deum audent offendere, & cum Curtio, non iam in voraginem terræ, sed barathrum gehennæ insilire.

CAPVT XXI.

Septimam morborum, vulnerum, mortiumq; causam esse ipsos homines pericula sua amantes, & adeuntes, è quibus tamen, diuina ope, saepe mirabiliter eripiuntur, aut justissimè perire sinuntur.

Visquis duello se committit, periculo committit. Ipse igitur etiam sibi causa est pereundi, si perit. Sunt quidem & aliunde pericula, quia nascuntur noxiæ herbæ, occurrunt venenati serpentes, insurgunt immanes belluæ, quæ ante Adami lapsum homini nocere non audebant, (sicut nec Danieli leones, nec Paulo vipera) postquam autem Deo inobediens fuit, nec illæ ampliùs homini paruerunt; sed his omnibus accedunt, quæ homo sibi ipse facit. Periculis itaque omnia sunt plena. Neque ideò in jus vocandus est, qui ea esse permittit, Mundi Gubernator. Ad Trophonium Deum, in Boeotia, juxta Plin. lib. 31. flumen Orchomenon, duo sunt fontes, quorum alter memo- hist. nat. c. 2. riam, alter obliuionem adfert; ita magnis mundi malis magna plerumque bona sunt vicina. Possunt pericula inter mundi mala cenferi, sed sunt ferè bonarum virtutum causa. Pericula ple- dunt temeritatem; faciunt cautos; exercent prudentiam, for- titudinem reddunt illustriorem. Atque in primis Numinis po- tentiam protectionemque mirificè manifestant. Temeritatis poenam esse, Ecclesiastes docet: *Qui amat periculum, in illo* Eceles. 3: 27: *peribit.* Timotheum, vt cautum faceret Apostolus, dixit: *Hoc*